

Y, ¡oiga!, cuando no nos bañemos ni niños, ni mayores, ni nosotros, no tendremos peligro pero seguiremos contaminando el mar, que parece ser que es algo que al Partido Popular no le importa nada.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

(*Aplaudiments*)

Interpel·lació al conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la valoració de la implantació de la política lingüística posada en marxa des d'aquesta direcció general i el full de ruta que es durà a terme en aquest àmbit els pròxims quatre anys, que formula la diputada senyora Mercedes Ventura campos (GP Ciudadanos) (RE número 1.660, BOCV número 13)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt vuité: Interpel·lació al conseller d'Educació, Cultura i Esport per la valoració de la implantació de la política lingüística posada en marxa des d'aquesta direcció general i el full de ruta que es durà a terme en aquest àmbit durant els pròxims quatre anys, que formula la il·lustre diputada Mercedes Ventura Campos, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'educació. (*Soroll de papers*)

La senyora Ventura Campos:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada, senyor Marzà.

Quiero empezar haciéndole una pregunta: ¿conoce usted la obra titulada *El queso y los gusanos*, del historiador italiano Carlo Ginzburg? Es una obra que le recomiendo leer. Aunque es una obra que data del año 1976 y ha sido traducida a más de veinte idiomas, se trata de una microhistoria que busca reconstruir la bibliografía de un personaje popular de la Edad Media llamado Menocchio, molinero de profesión, que se atrevió a cuestionar dogmas fundamentales de la institución política que dominaba en ese momento que –como sabemos– era la Iglesia católica; se atrevió a contravenir postulados de una doctrina única siendo señalado y quemado en la hoguera por la Inquisición.

Señor Marzà, recomiendo que lea esta obra para que ustedes no caigan en errores del pasado, para que no se conviertan en los herederos de la imposición y de la inquisición en el siglo XXI con su doctrina única de imposición lingüística.

Señor Marzà, reflexione, con su imposición lingüística usted ha puesto grilletes a las libertades educativas de nuestros

niños porque no pueden estudiar en la lengua materna; usted ha puesto grilletes a la libertad comunicativa del profesorado porque se encuentra atemorizado por sus políticas de espionaje sobre qué lengua utilizan dentro y fuera del aula; y, además, usted invita a sus buenos amigos, la Plataforma per la Llengua; y usted también ha puesto grilletes a la inspección educativa que tiene que sufrir sus políticas sectarias.

Señor Marzà, la comunidad educativa le ha dicho ¡basta ya!, basta ya con medio centenar de denuncias en los tribunales. Sí, señor Marzà, le recuerdo la primera denuncia, le recuerdo la primera sentencia, que el TSJ de la Comunidad Valenciana anuló su primer decreto de educación por discriminar al alumnado que quería estudiar en castellano, empezó ahí su señalamiento entre buenos y malos valencianos; después, de prisa y corriendo, ese decretazo que resultó también ser inconstitucional; y el año pasado llegó, llegó, sí, llegó esa ley del *monolingüismo* porque tengo que decirle que de *plurilingüismo* solo tiene el título.

Y no se lo digo yo (*aplaudiments*) sino la batalla judicial de las familias, la batalla judicial que tiene usted abierta en la comunidad educativa. Un ejemplo es la denuncia interpuesta por padres y madres de cinco colegios valencianos, denuncia porque usted ha vulnerado con esos proyectos lingüísticos el derecho a poder decidir en qué lengua pueden estudiar sus hijos por la manipulación por parte de su *conselleria* en la aplicación de un proyecto lingüístico distinto al que se aprobó en el consejo escolar. Y es más, usted mismo incumple la ley que usted desarrolla porque denuncian, también, que no pueden estudiar el 25 % de las asignaturas troncales no lingüísticas en castellano. Señor Marzà, hágaselo mirar, porque incumple hasta su propia normativa.

Señor Marzà, ¿qué decir de las denuncias públicas que padres y madres han hecho por su modelo lingüístico con niños que tienen necesidades educativas especiales!, que a pesar de tener dificultades en el área de comunicación, y usted sabe que es una dificultad en el aprendizaje, en muchos casos, de la propia lengua materna, ustedes le imponen la inmersión lingüística a una lengua que no está utilizada en el contexto familiar. Y no le estoy hablando de un caso que no conozca, estoy hablándole de María –seguro que la conocerá–, una madre de Crevillente, con dos niños que tienen trastorno espectro autista, que fueron obligados a estudiar en valenciano después de que los psicólogos y psicopedagogos aconsejaran que tenían que estudiar en su lengua materna, que su lengua materna –como bien denunciaba esa familia– era el castellano. Y dudo, ¿no?, porque usted es maestro, pero no le interesa el aprendizaje de estos niños, y le digo que lo pongo en duda porque tiene usted otra finalidad.

Señor Marzà, tengo que decirle y lamentarme que sus políticas lingüísticas son incompatibles con la inclusión educativa.

También, en nuestro grupo político hemos tenido que ir al Síndic de Greuges para denunciar qué es esto de los experimentos, ¿no?, esos experimentos que usted hace con nuestros niños en 205 colegios valencianos, donde no se puede estudiar ni una sola hora en español en educación infantil. Esto vulnera la Constitución española, l'Estatut d'autonomia, y toda jurisprudencia relativa a la protección de lenguas cooficiales del sistema educativo. Pero no solo vulnera el derecho al alumnado sino que, además, oculta información de este experimento, y fue Ciudadanos quien le obligó a publicar esos porcentajes lingüísticos en la web. (*Aplaudiments*)

Pero, le pedimos que sea transparente y cuelgue todos y cada uno de los proyectos lingüísticos de centro íntegros en la página web, y lo haga para que Ciudadanos no tenga que ir otra vez a su *conselleria* para ir a conocer uno por uno cada uno de los proyectos lingüísticos, porque la comunidad educativa tiene su derecho. Porque, me pregunto: ¿cuál es la finalidad de tanta opacidad, señor Marzà?

Señor Marzà, le tengo que decir que le doy la mano para que salga del lado oscuro del nacionalismo y siempre estará a tiempo de ver la luz, ¿no cree? Yo le doy la mano, le tiendo la mano para trabajar por un pacto valenciano por la educación, sí, un pacto que trabaje por las libertades y el respeto a las dos lenguas oficiales.

Le propongo una nueva ley del plurilingüismo consensuada por todas las fuerzas políticas, donde las familias puedan votar qué proyecto lingüístico quieren para sus hijos (*aplaudiments*), igual que usted lo hace con la jornada continua.

Y le propongo instaurar el tratamiento lingüístico diferenciado que usted mismo eliminó en el 2016 en las instrucciones de inicio de curso, para adaptar el currículum a aquellos niños que tienen necesidades educativas especiales y que nunca más vuelvan a sufrir ninguna marginación en el sistema educativo valenciano.

Le propongo que salgamos para trabajar por el fomento del valenciano, como dice el Estatuto de autonomía y la Ley de uso y enseñanza del valenciano pero, ¿cómo?, borrando su hoja de ruta al totalitarismo catalán. Con esta propuesta invito a que usted revise la homologación de los títulos que ofrece en la Junta Qualificadora de Coneixements de València.

Y le propongo, y es un reto, y espero que usted lo haga, que valore ofrecer el certificado de C1 a aquel alumnado que haya superado la PAU.

En conclusión, señor conseller, vosté sap que les llengües es parlen, s'estimen, es parlen des del cor i no es parlen perquè s'imposen.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

És el torn de l'honorable conseller d'Educació, Cultura i Esport per a contestar a la diputada que ha formulat la interpel·lació.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora, en funcions de presidenta de la mesa, moltíssimes gràcies per la paraula.

Gràcies, també, senyora diputada.

Sí, conec molt bé eixe llibre, no només el conec sinó que porte ahí quatre anys quasi, quasi, vivint-lo per eixa inquisició en

la que s'ha convertit assenyalar a qui pensa diferent que és la que comanda la dreta, que vosté (*aplaudiments*) acaba de demostrar una vegada més, una vegada més, que l'únic que li interessa és assenyalar a qui pensa diferent i dir-li el que ha de fer en tot moment.

Mire, m'interpel·lava per valorar la política lingüística de la Direcció General de Política Lingüística; no ha fet cap apreciació del que és el treball de la Direcció General de Política Lingüística. Nosaltres la valorem molt positivament, i la valorem molt positivament, entre altres qüestions, perquè havíem de dignificar la normalització de la nostra llengua, com havia de ser, i així ho mana l'estatut en el seu article número 6, i no només això sinó que havíem de fomentar la convivència lingüística també de la resta de llengües, no només de les dos llengües oficials sinó del conjunt de llengües que tenim al nostre territori, que s'usen en el dia a dia, i per tant fomentar la convivència entre les diferents llengües amb eixa direcció general de gestió del multilingüisme.

Per això, nosaltres, des del primer minut, hem estat treballat per a desenvolupar el que diu el nostre reglament orgànic i funcional, que és ni més ni menys que desenvolupar i vetllar per l'aplicació d'una política lingüística que establisca per a les dues llengües oficials la normalització i la promoció d'ús del valencià, que és la llengua que no està normalitzada en tots els seus usos i en tots els àmbits d'ús, per això fem polítiques de normalització lingüística, és normal, s'ha de fer quan n'hi ha dos llengües en posicions de desigualtat, quan n'hi ha dos llengües oficials perquè són les dos oficials.

I, per tant, quan n'hi ha una desigualtat d'una a l'altra, i quan n'hi ha hagut tantíssims anys en els que no s'ha fet res, més bé al contrari; s'ha de promocionar que es puga usar en tots els àmbits, i no només això sinó que hem volgut fomentar la gestió del multilingüisme d'una manera positiva, propositiva, de convivència, no de confrontació. A vegades, jo lisc les seues preguntes i diu, «interpel·lació sobre la política lingüística», doncs crec que vosté el que realment té darrere és la confrontació lingüística, no és la política, és la confrontació, sempre confrontació, confrontació i confrontació.

Mire, nosaltres estem fent per dignificar la llengua pròpia com ha de ser, entre altres coses, perquè érem el territori que menys invertia en la seua llengua, sent una llengua oficial, tenim diferents llengües oficials, els que menys. De fet, estàvem per sota fins i tot; estàvem per sota fins i tot de l'asturià que en eixe moment no era ni llengua oficial; de fet, ens dediquem una inversió molt pareguda a la de Galícia que és al voluntat d'un euro, un poquet més d'un euro per valencià, valenciana, a la política lingüística, a la promoció del valencià i la gestió del multilingüisme. Sap per a què? Per a millorar llocs de treball.

Ja que vostés per la part aquella dels drets lingüístics pareix que no entren i no estan d'acord en promocionar les llengües per generar igualtat també de drets lingüístics, ja que vostés no entren tampoc per la qüestió cultural, per la qüestió identitària evidentment, sinó que entren, a vegades diuen, per una qüestió d'eficiència econòmica, li explicaré una cosa.

I és que hem fet un estudi que està publicat, és l'impacte del valor econòmic del valencià, li'l donaré perquè se l'estudie a vore si també extrau que allò que estem fent, que és invertir en normalitzar la llengua, genera llocs de treball, que el valencià no només és una riquesa cultural, que no és només una riquesa

per a unir a tots els valencians i les valencianes sinó que genera llocs de treball i, a més a més, genera també riquesa.

De fet, en eixe estudi, elaborat per l'Ivie, el que es diu és que el valencià genera al poble valencià més de dos mil milions d'euros de producte interior brut, és a dir, tindre una llengua pròpia és una riquesa no una constant confrontació, com vostés volen. I no només això, sinó que genera llocs de treball, cinquanta-sis mil llocs de treball. *(Aplaudiments)* Per tant, ¿què estem fent? Estem promocionant que n'hi haja cada dia una millor economia al conjunt del poble valencià, que es generen més llocs de treball i que, de veritat, es veuen les llengües de forma positiva.

Per això, hem acollit, per exemple, la fira del idioma, que crec que això a vosté no li importa molt, en dos ocasions; han estat, per exemple, el British Council, l'Institut Francès, o el Goethe Institut; hem promogut que n'hi haja també dibuixos, per exemple, en valencià i en anglés a la televisió pública; hem iniciat diferents campanyes de forma empàtica totalment positiva, propositiva, per a ajudar que els valencians i les valencianes sàpiguen que poden utilitzar la seua llengua en tots els àmbits d'ús; s'ha creat una oficina de drets lingüístics, que d'això normalment vosté tampoc sol parlar; es va entregar ahir el seu informe.

Sap què passa? Que d'això no parlen mai, però resulta que la immensa majoria de les queixes han sigut per vulnerar els drets dels valencianoparlants, i d'això no diuen res vostés, pareix que només tenen una obsessió, que és tornar a la confrontació i no adonar-se que hem treballat per a la normalització del valencià en tots els àmbits.

També hem treballat, hem donat impuls i suport a la llengua de signes, tampoc en parlen vosté de la llengua de signes, volem que tinga la presència institucional i assolisca l'estatut de llengua de comunicació social que ha de tindre.

Hem promogut l'aprenentatge de moltes i diverses llengües, per això tenim un 24 % més de professorat en les escoles oficials d'idiomes. No diu res d'això? Per això, tenim més llengües que mai a les escoles oficials d'idiomes, més estudiants que mai a les escoles oficials d'idiomes i, de fet, som el territori que més estudiants té a les escoles oficials d'idiomes.

Li ho deia l'altre dia, la nostra aposta és per totes les llengües, partint de la nostra, evidentment; per a normalitzar el seu ús en tots els àmbits, evidentment, per això som un govern que hem vingut a ajudar que els valencians i les valencianes tinguen més drets i, sobretot, també, com li he demostrat amb l'estudi d'impacte que s'ha generat, tinguen les millors condicions de vida, es genere més riquesa, puguen tindre millors treballs i puguen seguir avançant.

Mire, hem creat també el Consell Social de les Llengües per a, precisament, evitar estes situacions que vostés tracten de continuar sempre i que siguen perennes; hem fet diversos congressos en multilingüisme, amb l'assistència de més de sis cents professionals reconeguts, de reconegut prestigi, arreu de l'estat; hem, també, promocionat la presència del valencià en els mitjans de comunicació, sí, també, clar que sí!, de tot color i ideologia.

Eixa és la gran diferència, i jo crec que això s'ha de posar en valor; li ho deia ja l'altre dia, i just m'ha vingut molt bé perquè

ha començat per la inquisició. I és que el que es fa és que es pense com pense, es tinga la ideologia que es tinga, es té accés a totes les ajudes. Per a què? Per a promocionar, evidentment, que siguen totes les empreses que puguen accedir.

I, a més a més, per una qüestió que jo crec que vosté moltes vegades es deixa de banda. Perquè vostés, demanant el que demanen, i ho hem dit molt vegades, que és limitar geogràficament l'accés... Per exemple, diuen: «Los de Cataluña no pueden.» Los de Madrid, sí, pero los de Cataluña no pueden acceder a subvenciones. Los que piensan diferente a mí no pueden acceder a las subvenciones. Los otros sí.» Això és il·legal. El que vosté demana és prevaricar. El que vosté demana constantment és que ens saltem totes les normatives per a només donar-li-ho als que pensen com vostés. Això, el que vostés farien, nosaltres, evidentment, seguirem construint.

Mire, vosté deia i me llançava una proposta d'anar avançant. És el que estem fent, anar avançant. Sap què ha de fer per a poder avançar? Deixar-se la confrontació, adonar-se que el que s'està fent, com diuen totes les institucions europees a nivell internacional, és promoure el multilingüisme i, sobretot, ajudar que entre totes i tots construïm més ponts i no dinamitar-los cada dia que algú es dedica a construir.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta segona:

Gràcies, senyoria.

És el torn de la il·lustre diputada Mercedes Ventura per a replicar a l'honorable conseller.

La senyora Ventura Campos:

Señor *conseller*, no me ha contestado ni a una sola pregunta. Y encima le he hecho propuestas. No sé si le han gustado, no le han gustado.

Yo venía aquí a escuchar sus políticas lingüísticas. Parece que yo sea la *consellera* y me estaba usted a mí no lo que... el modelo que tenemos en nuestro partido, en Ciudadanos. No sé, yo no lo he entendido muy bien, pero yo no sé qué problema tiene usted con ofrecer libertad educativa a las familias. No sé qué problema tiene usted. *(Aplaudiments)*

Tengo que decirle que desde Ciudadanos –por si no le ha quedado claro tome nota–, defendemos todas las lenguas, tanto el castellano como el valenciano. Y los únicos que limitan poniendo inquisidores lingüísticos en las aulas son ustedes, es el gobierno del Botànic. *(Aplaudiments)*

Les voy a regalar también un espejito para que se vean todas las mañanas cuando se levanten y vean cómo son, qué es lo que están creando. Y eso de construir, construir está..., la materia educativa, la que era nueva, sinceramente, deja mucho que desear. Ustedes lo que tienen que trabajar es por un proyecto lingüístico donde sumen todos y, sobre todo, favorecer que los números del absentismo escolar se vayan reduciendo.

Y tengo que decirle, por sí..., yo entiendo que se ha estudiado el Estatuto de autonomía, pero el Estatuto de autonomía habla de fomentar el valenciano. Y ahí nos va a encontrar. Pero no de imponer el valenciano. Es la diferencia. *(Aplaudiments)* Fomentar no es obligar, no es imponer. Y la Constitución dice que todos tenemos que saber el castellano. Pero, como bien he dicho, somos una autonomía plural y tenemos la riqueza lingüística del valenciano y el castellano, y ahí nos va a encontrar, fomentando tanto el castellano como el valenciano.

Y su insistencia sobre qué modelo nosotros tenemos. Tengo que decirle que nuestro modelo se basa en la libertad, la libertad para ser educado en edades tempranas en la lengua educativa, en la lengua materna, al igual que en los colegios europeos. Seguro que usted ha ido a hacer alguna visita a los colegios europeos. Pues le podría indicar que en los colegios europeos se va introduciendo la lengua materna... introduces con la lengua materna y se van introduciendo progresivamente otros idiomas. ¿Para qué? Para favorecer una competencia lingüística rica.

También decirle que nunca en los colegios europeos al alumando se le priva de esa lengua materna. Libertad de los padres para que no voten..., o por lo menos, para que puedan votar el modelo lingüístico que quieren para sus hijos. Igual que usted pide votaciones para la jornada continua, ¿qué problema tiene para que voten el proyecto lingüístico que quieren para sus hijos? *(Aplaudiments)*

Libertad para que los docentes no estén atemorizados, no estén atemorizados cuando utilizan el castellano y son espiados dentro y fuera de las aulas. Sí, señor Marzá. Sí, señor Marzá.

Libertad para que los niños sean educados bajo el rigor histórico de la cultura valenciano y que no existan libros de texto manipulados y dirigidos al adoctrinamiento. *(Aplaudiments)* Libertad para poder trabajar en cualquier punto de la Comunidad Valenciana sin tener que cumplir un requisito lingüístico.

Miren, ustedes, tanto como el Partido Popular, lo han llamado –tengo que decirlo–, eufemísticamente requisito lingüístico, cuando ni más ni menos eso quiere decir imposición lingüística en toda regla. Un cambio radical hacia un sistema que mira claramente a Cataluña, tratando de copiar esta inmersión llevada a cabo en aquella comunidad. Y ustedes ya saben los resultados. Sí, señor Marzá. Usted sabe que Ciudadanos nació en Cataluña para impedir esa fábula *dels països catalans*. Y sí, aquellos países que tanto le gusta a usted y el señor Morera que ha llegado, son esos países. *(Rialles)*

Decirle, decirle que Ciudadanos va a estar aquí con toda la confrontación que haga falta para que ustedes aquí no nos pongan ningún modelo *dels països catalans*. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà a la interpel·lació l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Mire, sempre fan la mateixa interpel·lació, siga del tema que siga. *(Rialles i aplaudiments)* I, per tant, està bé. Sempre els mateixos arguments. Jo ja no sé com explicar-li-ho, perquè és que ja el pròxim dia dirà que va a parlar de cultura i me tornarà a parlar de l'*Espía como puedas*, que ja li vaig demostrar l'altre dia que d'això no hi havia res, tot el contrari, que s'anomenen qüestionaris de context i que són coses normals, totalment normals en qualsevol context d'aprenentatge de diferents llengües.

Torna vosté a posar damunt la taula el grandíssim problema que tenim en els centres educatius amb problemes que generen vostés, com és dir que el professorat adoctrina, dir que el nostre professorat està al servei de no sé quines causes o acusar que se'ls està perseguint per pensar diferent.

Miren, és molt greu el que diu cada vegada que puja ací. I cada vegada que vaig a un centre, sap què em demanen els mestres els professors i les mestres i les professores? Per favor, planta'ls cara, planta'ls cara, *(aplaudiments)* perquè estem farts que no ens deixen treballar, que no ens deixen treballar, que ens assenyalen per pensar diferents, que ens assenyalen per ensenyar als nostres xiquets i xiquetes a pensar, a pensar.

Tan difícil és això, senyora Ventura, que els xiquets i les xiquetes demanen que puguen pensar lliurement, críticament, *(veus)* de forma totalment diferent o no al que pensa vosté i al que pense jo? I això és el que fem, ajudar el professorat que tinga les condicions per a educar críticament. I això és tot el contrari del que vosté fan.

Mire, n'hi han bastants qüestions que vosté ha dit que, com li dia bans, és la compareixença contínua i no escolta vosté ninguna de les nostres argumentacions. Li diem que sempre ensenyem allò que ens han dit i que s'ha de fer acadèmicament, que intentem que tots els valencians i les valencianes tinguen els mateixos drets. L'altre dia ja els vaig dir que els que tenen el problema són alguns de vostés –vosté no, però alguns de vostés sí–, que no poden triar en quina llengua expressar-se, perquè no estan capacitats per a expressar-se en les dos. No volem que li passe a ningun xiquet ni xiqueta. *(Aplaudiments)* Volem que puguen triar perquè saben les dos llengües, i una tercera, com és l'anglès.

I no només això, senyora, no només això. Mire, l'altre dia li vaig traure algunes de les coses que fan vostés quan governen, i li treia què és el que fan quan governen. Vostés està parlant de llibertat i de llibres. Els llibres ens fan molt més lliures. Sap què fa vosté quan governa? Retalla en llibres per a destinar-ho a corregudes de bous. *(Aplaudiments)* Diu: «PP y Ciudadanos cambian las ayudas para libros por corridas de toros en Villarrobledo.»

Bé, cadascú a allò seu, efectivament, cadascú a allò seu. Vostés a perseguir, a buscar confrontació, a eliminar i a intentar que els xiquets i les xiquetes no tinguen accés a la cultura, eliminant ajudes a llibres de text. I nosaltres a seguir construint una societat cada vegada més crítica i que els valencians i les valencianes puguen cada dia tindre més llibertats.

Mire, vosté em demana –i ho va dir l'altre dia, i avui ho ha tornat a dir–, em demanava que limitem en funció de la ideologia de la

gent. Sí, sí, ho ha dit moltes vegades. Em demana que n'hi hagen associacions que no puguen tindre accés a determinades ajudes, ho ha dit moltes vegades i ho ha dit ací. I jo, ja que vostés són tan constitucionalistes, els recorde l'article 14, que diu que «los españoles son iguales –i diu–, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión u opinión.» Cosa que vostés demanen que no es complisca.

O l'article 20, que diu que u ha de tindre el dret a comunicar i a rebre lliurement informació veraç. Vostés volen limitar-la. Per això diuen que determinats mitjans de comunicació no, perquè no tenen la seua línia ideològica i altres sí, perquè sí que la tenen. (Veus) I no només això, sinó que se dediquen a repetir una i altra vegada totes les mentides del món per a intentar confrontar.

I jo li ho he dit abans. Ací ens dediquem i ens hauríem de dedicar totes i tots a promocionar la convivència i que de veritat els xiquets i les xiquetes valencianes tinguen la màxima llibertat per a exercir. Una llibertat que només pot exercir en igualtat, com li explicava l'altre dia, i que de veritat podran accedir quan tenen els llibres gratuïts, no quan se'ls retallen per a fer corregudes de bous, quan tenen més professorat, quan n'hi han més aules d'escoles oficials d'idiomes, quan la convivència entre les llengües es fomenta i no s'intenta (veus) cada dia assenyalar a qui pensa diferent, al professorat...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

...i a dir que s'adoctrina en lloc d'ajudar a pensar críticament. (Aplaudiments) Deixen d'acusar al professorat, tan fàcil com això, i tot anirà molt millor.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Interpel·lació al Consell, sobre la política general en matèria d'aplicació de la Llei de memòria democràtica i per a la convivència de la Comunitat Valenciana, en tots els termes, sense excepció dels espanyols caiguts en ambdós bàndols de la contesa durant la guerra civil, que formula el diputat senyor José María Llanos Pitarch (GP Vox Comunidad Valenciana) (RE número 1.890, BOCV número 14)

El senyor president:

Senyories, passarem a l'última interpel·lació d'esta vesprada, que és la interpel·lació que formula, en nom del Grup Vox Comunidad Valenciana, a l'honorable consellera de memòria democràtica.

Escoltarem amb silenci al síndic adjunt del Grup Vox Comunidad Valenciana, l'il·lustre diputat José María Llanos, que formula la interpel·lació a la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica. Escoltarem amb silenci i amb respecte la interpel·lació.

El senyor Llanos Pitarch:

Gracias, señor *president*.

Bien. Señora *consellera*, hemos planteado una interpelación sobre cuál será la política general, cuál es la política general del Consell sobre la aplicación de la Ley de memoria democrática y para la convivencia de la Comunidad Valenciana a todos los casos y en todos sus términos, sin excepción de españoles caídos en la guerra civil en ambos bandos de la contienda.

Miren, es que pensamos que la ley para la memoria democrática y para la convivencia en defensa de quienes padecieron la persecución y la violencia de la guerra civil y el franquismo es una ley sectaria y frentista, porque no tiene la objetividad –claro que se lo imagina, evidentemente, es lógico, lo es así–...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor Llanos Pitarch:

...porque no tiene la objetividad de reconocer las compras de votos, los pucherazos y algún que otro asesinato que hubo por ahí, que se produjeron en la Segunda República, así como la persecución, violaciones, asesinatos, vejaciones, ejecuciones que se produjeron por parte de lo que ustedes llaman la legalidad democrática republicana, al inicio y durante toda la guerra civil. Se lo dije a ustedes en mi intervención en la comisión en pleno de justicia. Estamos de acuerdo, si les parece, en que no se puede olvidar lo que pasó, pero entonces no olvidemos lo que pasó durante la Segunda República.

Y les seguíamos diciendo desde Vox: ¿En la transición española eran más tontos lo que apoyaron una ley de amnistía? ¿No tenían más cercano el enfrentamiento y lo conocían mejor? ¿No tenían familia, no teníamos familia en ambos bandos? Pero supieron acordar la reconciliación, el entendimiento, la concordia, porque todos, todos tenemos memoria.

Y con esa ley para la memoria democrática parece que solo unos tienen memoria y derecho a la memoria, pero los demás no. Y necesariamente tenemos que repetirnos, porque los argumentos son argumentos y lo son en todo momento.

Cuando ustedes hablan de desarrollo de un instituto de memoria democrática, creación de un banco de ADN, recuperación de cuerpos de víctimas desaparecidas y asesinadas en la guerra civil y la dictadura para que sus familias puedan depositarlos en un lugar digno, eliminación de vestigios franquistas, etcétera, ustedes están hablando de ideología, estrictamente ideología cargada de revanchismo y confrontación.